

مقدمه ای بر زیبایی شناسی در هنر، و جایگاه آن در معماری

Introduction to Aesthetic in art, and its place in architecture

محمد گلشن^{*۱}

۱- محمد گلشن، دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، مازندران، ایران، Mohammad_go91@yahoo.com

چکیده

در طول تاریخ بشریت، «زیبایی» همواره یکی از اجزای جدایی ناپذیر نیازهای انسان بوده و هنر پل ارتباط میان زیبایی و انسان بوده است. زیبایی و امر زیبا مفاهیمی هستند که عمری به درازای اندیشه بشر دارند. زیبایی شناسی آمیزه ای از فلسفه روان شناسی و جامعه شناسی و هنر است. واژه ی «زیبایی شناسی» ریشه ی یونانی داشته و معادلی برای واژه انگلیسی (Aesthetic) استفاده می شود. زیبایی شناسی به معنای وسیع کلمه نظریه ای است در باب زیبایی و به عبارت دیگر زیبایی شناسی قابلیت است برای درک بهتر ادراکات. زیبایی شناسی هرگونه بحث علمی و قابل پذیرش در مورد زیبایی است. بحث هایی چون: چیستی زیبایی، چگونگی و چرایی درک زیبایی، ادراک شناسی زیبایی و نیز تحلیل وجوه زیبایی یک موجود خاص، یک اثر هنری یا یک ادراک زیبایی مانند عشق و ...، همه و همه از مباحث زیبایی شناسی است. در واقع هدف زیبایی شناسی توضیح چیستی زیبایی و نحوه ی درک ما از آن است. زیبایی از مولفه های زیادی برخوردار است که فرم از مهم ترین آن می باشد. همچنین زیبایی در جنبه های اجتماعی-روانی تأثیر به سزایی بر دریافت های بشر می گذارد. در نتیجه زمانی یک اثر برای ما زیبا خواهد بود که اطلاعات زیبایی شناسی اش، زیاد باشد. معماری که آمیزه ایست از تمام هنر ها به عنوان یک هنر همواره با مقوله های زیبایی شناختی سر و کار داشته و دارد. در معماری مقوله ی زیبایی شناسی نقش به سزایی را ایفا می کند. در حقیقت هدف هر معمار خوب، یک اثر معماری خوب است. یعنی از یک طرف رعایت تمامی قوانین فیزیکی بنا، عوامل اقتصادی و کاربردی و غیره و از طرف دیگر تشکیل یک ساختار زیبا و رضایت بخش می باشد. هدف از این پژوهش توجه بیشتر به بحث زیبایی شناسی در معماری و اهمیت ویژه به این موضوع می باشد.

کلمات کلیدی: زیبایی شناسی، هنر، زیبایی، معماری